

Безмежність і людина

Людина з Космосом тотожна,
Є Макрокосм, є й мікрокосм,
Й на все людина в нім спроможна,
У Космосі, й в Безмежність в нім.

Вона спроможна в серці з духом
У вищі й дальні всі світи
Поринуть в устремлінні, й слухом,
І зором досягнуть мети.

Лиш зором серця й слухом серця
Те все можливо в кожному з нас,
В Безмежність й для Землі в нас дверці
Відкрити, й так тримать весь час.

І те все, що ми там здобудем,
В Безмежності всім духом в нас,
На Землю ж й принесем, як люди,
Нас вчив тому й Христос, наш Спас.

Сама ж Земля того ніколи
Й ні в чім не зможе, щоб без нас,
Але ж ми - люди всі, й відколи
В нас дух й вогонь в серцях не згас,

То ми ж те й можемо і повинні,
І день, і ніч, той в радість труд,
З Безмежністю, як в пуповині,
В серцях в нас з духом радість. Й тут,

На рідній нам Землі, в колиці,
Для неї, й з нею, й для світів
Лиш ми Безмежність зможемо й близько
Наблизити, й в тім серця спів

Свого, вже й віддамо в трудах ми,
В Загальне Благо ж й віддамо.
Як Вчення Шамбали, з трудами
В серцях своїх й понесемо.

Людина! В ній же мікрокосмос
В потенціалі ж, в кожній є,
То значить, що й Безмежність, й простір
Нам Сам Творець в всіх нас й дає,

Що б з ним і в ньому, і для нього
Творили б ми всі й так жили,
Як тому вчить нас Агні Йога,
Й те Вчення нам Боги ж й дали.

Й дали, щоб ми, як гідні люди,
Те ж лише гідні й зможуть взять,
І на Землі всій рідній, й всюди
З Безмежності те все, що брать

Найкращого у всіх, й такого,
Що Землю в Радості й Красі
Ми зробим кращою, й в тім Богу
Вже допоможемо, й геть усі

В тім всім і з тим почнемо зростати
В собі самих й для всіх, й у всіх,
Земля ж для нас є рідна Мати,

Й ми віддамо їй шану в цім.

Микола Іващенко, Київ, 31. 10. 2018 р.